

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

26 juni 2006

VOORSTEL VAN DECREET

– van de heren **Bart Martens, Carl Decaluwe, Marc van den Abeelen,
Jan Peumans en Joris Vandenbroucke** –

**houdende wijziging van het Aardgasdecreet van 6 juli 2001,
wat de uitbreiding van de dekkingsgraad van het aardgasdistributienetwerk betreft**

HOORZITTING

VERSLAG

**namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie
uitgebracht door de heer Jan Roegiers**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Marc van den Abeelen.

Vaste leden:

mevrouw Agnes Bruyninckx, de heren Johan Deckmyn, Pieter Huybrechts, Jan Penris, Freddy Van Gaever;

de heren Carl Decaluwe, Jos De Meyer, Frans Peeters, Johan Sauwens;

de heer Marc Cordeel, mevrouw Annick De Ridder, de heer Marc van den Abeelen;

de heren Flor Koninckx, Bart Martens, Joris Vandenbroucke.

Plaatsvervangers:

de dames Katleen Martens, Marleen Van den Eynde, de heren Wim Van Dijck, Christian Verougstraete, Frans Wymeersch;

de heren Ludwig Caluwé, Tom Dehaene, Etienne Schouppe, Jan Verfaillie;

de heren Patrick Lachaert, Hugo Philtjens, Jul Van Aperen;

de heren Gilbert Bossuyt, Jan Roegiers, Robert Voorhamme.

Toegevoegde leden:

de heer Eloi Glorieux;

de heer Jan Peumans.

Zie:

477 (2005-2006)

– Nr. 1: Voorstel van decreet

INHOUD

	Blz.
I. De gemengde sector: Eandis	4
I.1. Presentatie door de heer Luc De Bruycker	4
I.2. Bespreking	5
II. De zuivere sector: Interelectra en Inter-regies.....	9
II.1. Presentatie door de heer Paul Coomans.....	9
II.2. Bespreking	10
III. De Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG)	14
III.1. Presentatie door de heer André Pictoel	14
III.2. Bespreking	16

Dames en Heren,

De Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie besliste om in het kader van de behandeling van het voorstel van decreet van de heren Bart Martens, Carl Decaluwe, Marc van den Abeelen, Jan Peumans en Joris Vandenbroucke houdende wijziging van het Aardgasdecreet van 6 juli 2001, wat de uitbreiding van de dekkingsgraad van het aardgasdistributienetwerk betreft, een hoorzitting te organiseren.

I. DE GEMENGDE SECTOR: Eandis

I.1. Presentatie door de heer Luc De Bruycker

De heer Luc De Bruycker: De gemengde Vlaamse distributienetbeheerders hebben na de discussies van 2002 en 2003 het investeringsprogramma afgestemd op de marktverwachtingen, vooral inzake aardgas. Dat betekent dat waar het investeringsbedrag volgens een normaal regime op 21 miljoen euro zou staan, dat bedrag geleidelijk aan opgetrokken is: in 2003 naar 32 miljoen euro, in 2004 naar 55 miljoen euro en in 2005 naar 58 miljoen euro.

Dat betekent dat de gemengde sector de laatste vier jaar voor 166 miljoen euro leidingen heeft gelegd. Door de investering van 166 miljoen euro is de aansluitbaarheidsgraad in Vlaanderen voor de gemengde sector gestegen van 81,1 percent in 2002 tot ongeveer 84 percent op het einde van 2005. Dat betekent dat een verhoging van de aansluitbaarheidsgraad met 3 percent ongeveer 166 miljoen euro vergt.

Eandis heeft een aantal suggesties om het voorstel aan te passen. Een eerste suggestie is dat ten gevolge van de informaticasystemen het volgens onze informatici beter zou zijn om niet van ontsloten woningen maar van ontsloten percelen te spreken. Op die manier kunnen de gegevens gekoppeld worden met het kadaster. Dat kan dan gemakkelijker in onze systemen opgeladen worden. Zo komt er meer eenduidigheid op het vlak van definities zoals van aansluitbaarheidsgraad.

De Vlaamse overheid wenst zoveel mogelijk aardgasleidingen aan te leggen. Gemeentebesturen moeten de nieuwe verkavelingen goedkeuren, meestal kunnen ze via de verkavelingreglementen van de gemengde intercommunales een aantal verplichtingen opleggen, waaronder de aanleg van een aardgasnet. De gemengde sector acht het goed daar de nodige aan-

dacht aan te besteden. Het is immers weinig efficiënt om pas een aantal jaren na de realisatie van de verkaveling aardgas aan te leggen. Een gemeentelijke verplichting kan er voor zorgen dat nieuwe verkavelingen automatisch aangesloten zijn op het aardgasnet.

In artikel 3 is er sprake van een standaardaansluiting. Dat moet klaar en duidelijk omschreven worden, zo niet zal er verwarring ontstaan. Een mogelijke definitie is: 'Een standaardaansluiting is een aansluiting die gelegen is op een normale afstand van maximum 12 meter van de rooilijn, waarbij in de woning maximum 3 meter via stalen leidingen of de huidige toegestane binnenuitleidingen verloopt. Het maximaal aardgasdebiet is beperkt tot 8 kubieke meter per uur.' De voorgestelde prijs van 250 euro voor een standaardaansluiting dekt de kosten niet. De reële prijzen schommelen tussen de 750 en 1000 euro. Daarom is er voorgesteld om met de federale regulator, de CREG, die instaat voor de tarieven, af te spreken om niet de volledige kostprijs aan de klant aan te rekenen maar wel een symbolische bijdrage van 250 euro.

Die 250 euro is geïnspireerd op de prijs voor een aardgasaansluiting in de captieve markt, de niet-vrije markt, op dat moment 9999 Belgische frank.

We wensen ook de aandacht te trekken op de indexering van de 250 euro. Als het bedrag om één of andere reden niet meer van toepassing is, zal het decreet gewijzigd moeten worden. Daarom pleiten we voor een flexibele aanpassingsmogelijkheid.

Een te ruime definitie van standaardaansluiting zal de kosten van de aardgasnetbeheerder en dus de nettarieven doen toenemen. Als de distributietarieven toenemen, zullen minder mensen geneigd zijn de overstap naar aardgas te maken. Dat gaat regelrecht in tegen het doel.

In artikel 4 staat het streefdoel van een aansluitbaarheidsgraad van 95 percent tegen 2010. De voorbije drie jaar heeft een investering van 166 miljoen euro zoals gezegd geresulteerd in een stijging van de aansluitbaarheidsgraad met 3 percent. Dat zou betekenen dat er elf jaar nodig is om de aansluitingsgraad van 95 percent te bereiken. Vandaar pleit Eandis ervoor om de streefdatum van 2010 te wijzigen in 2015.

Een snellere toename zal meer investeringen vergen en dus de distributiekostprijs verhogen tenzij er een evenwaardige stijging van het aantal klanten is. Der-

gelijke kostprijsverhoging zal mensen zoals gezegd afschrikken om op aardgas over te stappen.

Een laatste opmerking over dat artikel gaat over de 100 percent aansluitbaarheidsgraad. Het is quasi onmogelijk om heel Vlaanderen op het aardgasnet aan te sluiten. Ik pleit voor realiteitszin. Op economisch en financieel gebied lijkt 99 percent wel haalbaar. Het is technisch en economisch niet interessant om ook dat laatste percent volledig uit te voeren.

Hoe hoger het aansluitingspercentage, hoe meer investeringen bijkomende aansluitingen vergen. Het gaat immers vaak over moeilijker aansluitbare percelen, vaak gelegen buiten de bestaande woonkernen. Zoals gezegd moet de impact op de nettarieven nauwlettend in de gaten gehouden worden.

Ten tijde van de captieve markt zijn er her en der nieuwe aardgasleidingen aangelegd. Na een periode van vijf jaar, met een intensieve commerciële benadering van de klanten, was de penetratie gestegen tot 30 percent. Het is immers niet omdat een aardgas-aansluiting in een bepaalde straat aangelegd is, dat alle omwonenden onmiddellijk aansluiten. Dat vergt tijd, zelfs met doorgedreven campagnes.

In artikel 5 staat dat het investeringsplan moet ingediend zijn tegen 30 maart. Eandis stelt voor om dat te laten samenvallen met de investeringsplannen voor de VREG. Ieder jaar maken de netbeheerders op 30 juni een driejarenplan over. De VREG bestudeert dat investeringsplan in de vakantieperiode grondig. Op 1 oktober kan de impact van het investeringsplan op de tarieven aan de CREG meegedeeld worden.

Die synchroniciteit is niet alleen gebaseerd op praktische overwegingen. Eandis wenst bij het opstellen van de investeringsplannen ook gebruik te maken van de informatie die het bekomt tijdens de wintermaanden. Eandis voert in de loop van de maanden december, januari en februari netmetingen uit om na te gaan of er drukproblemen zijn. Als dat zo is, wordt het herstel ervan automatisch in het investeringsplan ingecalculeerd.

Als de metingen geanalyseerd worden in de loop van de maand maart, dan kunnen we tegen het einde van die maand nog geen ernstige investeringsplannen leveren. Daarom stelt Eandis voor om de investeringsplannen tegen 30 juni aan de VREG te bezorgen.

In artikel 5 wordt er ook gewag gemaakt van het opstellen van kaarten. We stellen voor om te wer-

ken met lijsten van gemeenten, straatnamen en huisnummers die zullen ontsloten worden. Die gegevens kunnen verschijnen op de websites van de distributienetbeheerders. Ook nu reeds kan een inwoner op de website van zijn distributienetbeheerder nagaan in welke straten er in 2006 en 2007 aardgasleidingen gelegd zullen worden. Er is een semestrieel overzicht van de te ontsluiten straten en de investeringen per semester.

1.2. Bespreking

De heer Jan Peumans: Betekent “ervoor zorgen dat nieuwe verkavelingen onmiddellijk ontsloten worden” dat er een systeem van wachtbuizen komt of zijn de woningen onmiddellijk aansluitbaar op het net? Het duurt immers jaren eer alle huizen gebouwd zijn.

De 250 euro is volgens de spreker niet kostendekkend voor een standaardaansluiting zoals door hem gedefinieerd. Is er een onderscheid tussen de kostprijs op het platteland of in de stedelijke gebieden? Wat bedoelt de spreker precies met “omzichtig om te springen met kostenverhogende effecten anders ont-radend effect op potentiële afnemers”? Wat verstaat hij onder kostenverhogende effecten?

Er zijn acht intercommunales aangesloten bij Eandis. Er is discussie over het begrip woonzone. Hoe definieert de spreker dat begrip? Dat is fundamenteel voor de kosten. De aansluitbaarheidsgraad is 84 percent. Is er een onderscheid tussen het stedelijke en het landelijke gebied? Hoe komt hij aan 84 percent? Gaat de spreker ervan uit dat de stad solidair is met het platteland? Momenteel is het vaak omgekeerd, de steden worden goed verzorgd terwijl het platteland vaak vergeten wordt. Heeft Eandis al macro-economische simulaties gemaakt van de financiële impact van het decreetvoorstel tot 2020?

De heer Luc De Bruycker: Er zijn zeven gemengde intercommunales aangesloten bij Eandis. In het Antwerpse heeft de Intercommunale Gasvoorziening van Antwerpen en Omgeving een aansluitbaarheidsgraad van 96,5 percent. De intercommunale Sibelgas-Noord, voor vijf Brusselse gemeenten, heeft een aansluitbaarheidsgraad 86,4 percent. Imewo in Gent, Brugge en Oostende haalt van 85,3 percent. Iverlek voor Vlaams-Brabant en Antwerpen haalt 84,1 percent. De Intercommunale Vereniging voor de Elektriciteitsdistributie in de Kempen en het Antwerpse haalt 80,8 percent. Intergem haalt in de streek Sint-

Niklaas-Aalst-Geraardsbergen 76,1 percent. De intercommunale waartoe Diksmuide behoort, Gaselwest, haalt 73,7 percent.

Het aansluitingspercentage varieert dus. Dat heeft voornamelijk te maken met de aanwezigheid van grote steden waar de eerste aardgasleidingen aangelegd zijn. Vanuit de stad werden de andere gebieden bevoorrad. De aanleg van een aardgasnet startte immers steeds in een stadskern om van daar uit het net uit te breiden naar de dorpen in de omgeving. Er is dus wel solidariteit in een intercommunale. Eandis is geen voorstander van dergelijke solidariteit tussen de intercommunales.

Een aardgasnet in een verkaveling wordt meestal aangelegd in een open sleuf, dus samen met riolering, water, elektriciteit, kabeltelevisie en telefoon. Voor een grotere uitbreiding van een verkaveling kan eventueel nog gewacht worden met de investering. In een verkaveling kan er dus voor gekozen worden om het net onmiddellijk aan te leggen, buiten de verkaveling kan men beslissen om de investering al dan niet uit te voeren. De dringendheid kan daarbij een rol spelen.

De kostprijs van 250 euro moet niet variëren tussen platteland en stedelijk gebied. De 250 euro is immers een commerciële prijs voor een standaardaansluiting.

Een aansluitbaarheidsgraad van 100 percent betekent voor de gemengde intercommunales de aanleg van een net van 40.000 kilometer. Het volstaat niet om lagedrukleidingen aan te leggen, er moet ook een net boven zijn dat instaat voor de voeding van de middendruknetten. De gemiddelde prijs, rekening houdend met alle investeringen, is dan ongeveer 100 euro per meter of 100.000 euro per kilometer. Voor 40.000 kilometer is dus een investering van 4 miljard euro nodig. Dat heeft zonder twijfel een invloed op de tarieven.

Het is een enorme investering, daarom vragen we redelijke doelstellingen. Een stijging van de aansluitbaarheidsgraad met een percent per jaar is haalbaar. De strikte timing van 95 percent tegen 2010, betekent dat er maar drie jaar is voor een investering van meer dan een miljard euro. Niet alleen de investering maar ook de aannemerscapaciteit kan voor problemen zorgen. Er zijn zeker niet te veel aannemers. De aanbestedingen van vorig jaar en begin dit jaar wijzen zelfs op een structureel tekort. Het is mogelijk om exorbitante prijzen te bieden, maar nu reeds loopt het, met

een stijging van 40 percent ten opzichte van de vorige contracten, de spuigaten uit.

De heer Jan Peumans: Wat is het huidige investeringsritme?

De heer Luc De Bruycker: De nieuwe gasuitbreidingen vergen jaarlijks een kleine 60 miljoen euro.

De heer Carl Decaluwe: Hoe definieert de spreker een woonzone? De definitie van het voorstel van decreet is gebaseerd op de wet op de stedenbouw. Is Eandis het eens met die definitie? Is Eandis het eens met de geest van het voorstel en wenst het enkel een paar technische aanpassingen?

Eandis wil de streefdatum voor 95 percent aansluitbaarheidsgraad verlengen tot 2015. Dat moet volgens de spreker afgestemd worden op de evolutie van de concurrentiepositie van aardgas. Prognoses zijn moeilijk. Heeft Eandis het effect van de verschillende streefdoelen en streefdata op de distributiekost die doorgerekend wordt aan de cliënt, al berekend? Zijn er simulaties gemaakt?

Wordt er rekening gehouden met het verschil tussen aansluitbaarheidsgraad en aansluitingsgraad? Bewoners worden immers niet verplicht om aan te sluiten aan het net. Beschikt Eandis over de cijfers van dat verschil ertussen of is het verschil klein?

De heer Luc De Bruycker: We zullen trachten de streefdoelen voor de aansluitbaarheidsgraad, namelijk 95 percent binnen de woongebieden (exclusief landelijk karakter) tegen 2015 te bereiken. Vijfennegentig percent van de nieuwbouwwoningen maken gebruik van de mogelijkheid, als die er is, om op het aardgasnet aan te sluiten. In bestaande woonwijken sluit ongeveer 75 percent van de huishoudens die binnen het netwerk liggen, aan bij het aardgasnet van de gemengde intercommunales. Door de twee percentages te combineren, kan berekend worden dat 60 percent van de Vlamingen in principe met aardgas verwarmt.

We hebben simulaties gemaakt en zijn nagegaan wat de impact is op de tarieven. Bij de start van dit dossier zijn we nagegaan wat realistische termijnen zijn. De impact op de tarieven kan als onbestaande worden beschouwd. Aanvankelijk werd een evenwicht vooropgesteld tussen enerzijds exploitatiekosten en anderzijds afschrijvingen en financiële lasten, en langs de andere kant het meerverbruik door nieuwe klanten die aansluiten. Om die reden werd in de

voorstellen nooit gewag gemaakt van een termijn tot 2010. De horizon lag veel verder; zelfs eerder 2020 dan 2015. Dankzij de neutrale positie hoopten we een distributietarief vast te leggen, waardoor de concurrentiepositie van aardgas in vergelijking met stookolie kon worden verbeterd. Door een stijging van de tarieven die gepaard gaat met versnelde investeringen, wordt het evenwicht verstoord. Daardoor bestaat het risico van een negatieve spiraal, waardoor er hoe langer hoe minder mensen zich zullen aansluiten op het aardgasnet.

Een derde vraag had betrekking op de woonzones. We hebben de definitie van stedenbouw gewoon overgenomen. Alle straten in Vlaanderen worden momenteel getoetst aan de gewestplannen. Zo wordt eenduidigheid gecreëerd.

De heer Bart Martens: U zegt dat de 250 euro een commerciële prijs is, en niet de reële aansluitkost. U stelt een zekere flexibiliteit voor wat betreft de indexerings, en om de aanpassing van het tarief op een flexibele manier mogelijk te maken. In dit kader moet rekening worden gehouden met de bijzondere wet tot hervorming der instellingen die bepaalt dat de Vlaamse decreetgever een tariefbeleid mag voeren indien aan enkele strikte randvoorwaarden wordt voldaan. Een van deze voorwaarden is dat de tarieven door de decreetgever zelf moeten worden vastgelegd. De aanpassing van het tarief kan dus niet aan bijvoorbeeld de regering worden overgelaten. Dit beperkt de flexibiliteit. Eventueel is wel een aanpassing mogelijk via het programmadecreet.

U zegt dat te snelle investeringen zouden kunnen leiden tot een negatieve spiraal, en tot een tariefverhoging van aardgas. Als het binnen de 1 tot 1,5 percent blijft, dan is er een marginaal effect op de tarieven.

De concurrentiepositie van aardgas zou dan verslechteren.

Zal de duidelijke koppeling tussen de prijs voor aardgas en stookolie op termijn niet verminderen? In De Tijd van vandaag staat een artikel over het internationaal gascongres in Amsterdam. Specialisten wijzen op de schaarse stookolievoorraden en geopolitieke spanningen in de gebieden waar olie gewonnen wordt en op het feit dat aardgas een aparte markt vormt met meer perspectieven inzake voorraden. Dit zou ertoe leiden om van de koppeling af te stappen en de aardgasprijs meer autonoom te laten evolueren. Als dat gebeurt zouden de kostenverhogende effecten die u voorspelt kunnen worden gecompenseerd, doordat de olieprijs nog sneller zullen toenemen als gevolg

van onder meer de geopolitieke spanningen en de beperktere voorraden.

In Groningen wordt geëxperimenteerd met de massale introductie van micro-warmtekrachtkoppeling-installaties (WKK's) op het niveau van de gezinnen. Dit vergt heel wat aanpassingen aan het distributienet voor elektriciteit. Bestaan er vergelijkbare plannen in Vlaanderen. Zou de massale introductie van micro-WKK's aanpassingen vereisen van het aardgasdistributienet?

U zegt dat u voor de woongebieden de bestemming van het gewestplan hebt genomen. In het voorstel van decreet worden verschillende types woongebieden onderscheiden. De woongebieden met landelijk karakter worden buiten beschouwing gelaten. Zitten die er bij jullie wel in?

De heer Luc De Bruycker: Neen. Dat zal pas in een tweede fase het geval zijn.

De heer Bart Martens: Geldt de aansluitingsraad van 95 percent ook ten aanzien van woongebieden met een landelijk karakter?

De heer Jan Peumans: Een woongebied met landelijk karakter is toch een gewoon woongebied? Ik begrijp uw definitie niet goed.

De heer Donald Van Beveren, vertegenwoordiger Eandis: Voor woongebieden met landelijk karakter zal er geen aansluitingsgraad van 95 percent zijn tegen 2015. Dit wil niet zeggen dat er geen uitbreidingen zullen plaatsvinden.

De heer Bart Martens: De vraag is of het in de noemer zit van jullie aansluitingspercentage van 95 percent.

De heer Donald Van Beveren: In de noemer zit alles voor de desbetreffende gebieden.

De heer Luc De Bruycker: In de noemer zit het dus wel. In de teller zullen we ons er in een eerste fase niet op toespitsen, maar wel in een tweede fase.

De heer Bart Martens: Vanaf 2020 wordt dit dus de zone waar het leeuwendeel van de investeringen zal plaatsvinden.

De heer Jan Peumans: Er is dus sprake van een discriminatie van het platteland. Het grondgebied van mijn gemeente bedraagt 6000 hectare. Eén zone is

ingekleurd als woongebied met een grote dichtheid volgens het Inrichtingsbesluit van 28 december 1972. Plattelandsstreken worden nu dus volledig uitgesloten?

De heer Luc De Bruycker: Voor de investeringen wordt begonnen met de dichtst bevolkte gebieden. Geleidelijk aan komen ook de minder bevolkte streken aan bod. Eerst komen de woonkernen zonder landelijk karakter aan bod. De woongebieden met landelijk karakter zullen in een tweede fase worden aangeboord. Het is niet mogelijk om alles tegelijk te doen. We zullen nu al problemen genoeg hebben om het volledige pakket te realiseren.

Ik kom hier als vertegenwoordiger van een distributienetbeheerder. Ik ben geen producent of leverancier van aardgas. Wij maken een onderdeel uit van de prijs die aan de klant wordt doorgerekend via het distributietarief. Het is echter niet aan ons om een uitspraak te doen over de koppeling van aardgas aan stookolie.

Ik heb het geval van micro-WKK's niet nader onderzocht. Ik weet wel dat er in het verleden reeds een heel pakket aan WKK's werd geïnstalleerd, voornamelijk in de tuinbouw, maar ook bij een aantal grotere industrieën met een van geïnstalleerd vermogen van 400 tot 2000 kilowatt. Op het niveau van de gemengde sector bestaat er een pakket van ongeveer 70 megawatt aan WKK-installaties.

De micro-WKK's zullen een serieuze impact hebben op onder meer het laagspanningsnet, met alle mogelijke kwaliteitsproblemen van dien. Ik ben benieuwd naar de resultaten van de Nederlandse beslissing om 6 miljoen micro-WKK's te installeren, zowel voor wat betreft het aardgas- als het elektriciteitsnet. Ik sta er relatief sceptisch tegenover. Misschien heeft dat echter te maken met het feit dat we ons totnogtoe onvoldoende met deze problematiek hebben beziggehouden. Dat kan gedurende de volgende weken en maanden gebeuren. Er kan een studie met academici worden opgesteld om tot een oplossing te komen.

Als u zegt dat de 250 euro in het begin gemakkelijk aangepast kan worden, dan is dat voor mij geen probleem indien u bereid bent om dat op regelmatige tijdstippen te doen. Ik heb daar echter mijn twijfels over.

II. De zuivere sector: Interelectra en Inter-regies

II.1. Presentatie door de heer Paul Coomans

De heer Paul Coomans, vertegenwoordiger Interelectra en Inter-regies: Inter-regies verzamelt Interenerga, Interelectra, Iveg en WVEM.

In artikel 3 van het voorstel van decreet wordt de maximale kostprijs van 250 euro voor een standaardaansluiting vooropgesteld. Een aansluiting kost ongeveer 1000 euro. De prijs die we aanrekenen ligt toch lager dan 250 euro. In Limburg gaat het om 125 euro. Tot voor kort gebeurde de aansluiting gratis. Het gaat om een systeem van de prijs zoals wij die declareren, verminderd met een korting die wij als stuurmiddel gebruiken voor de klantengroei. We proberen zo onze concurrentiepositie te sturen. Als een plafond wordt vastgelegd gaat dit stuurmiddel voor een stuk verloren. Voor het overige hebben we daar op dit ogenblik geen probleem mee. In de toekomst mogelijk wel.

Er staat een goede definitie van standaardaansluitingen in deel 3 van het technisch reglement van de VREG. Het gaat om een aansluitlengte van 15 meter; het gas moet aan de juiste kant van de straat liggen.

In artikel 4 wordt de volgende doelstelling vooropgesteld: tegen 2010 zou er een aansluitingsgraad moeten zijn van 95 percent; tegen 2020 zou 100 percent moeten bereikt worden. Wij zijn actief in een landelijk gebied. De doelstelling lijkt ons daarom nogal ambitieus. We wijzen ze niet af, maar hebben wel enkele bemerkingen. Het is van belang dat de referentie van de doelstelling duidelijk vastgelegd wordt. Er moet worden verwezen naar een gewestplan dat als referentie bij de berekening van de aansluitbaarheidspercentages gebruikt wordt. Totnogtoe werd altijd uitgegaan van het gewestplan van 2000. Het gewestplan wijzigt immers in de tijd.

De woongebieden met landelijk karakter zijn volgens ons niet opgenomen binnen de doelstelling. Interenerga heeft het ambitieus plan om tot 90 percent te komen voor alle woonzones tegen het jaar 2012. Een aansluitbaarheidsgraad van 95 percent voor alle woonzones tegen 2010 is voor ons niet haalbaar.

Maar voor de beperkte woongebieden zoals ze nu zijn aangegeven, is dat wel mogelijk.

Honderd percent is nooit honderd percent. Er zullen altijd gevallen zijn waar wij vanwege externe factoren geen gas kunnen leveren. We proberen dat tot het minimum te beperken. Daarom het voorstel om voor 99 percent tegen 2020 te gaan, in plaats van 100 percent.

Wij staan achter het voornemen om het aardgasnetwerk uit te breiden. Tegelijk moet echter de concurrentiepositie van het aardgas bewaakt worden. Vandaag is het zo dat men in nieuwbouwwoningen bijna altijd voor aardgas kiest. De prijs van de stookolie is immers momenteel hoog, waardoor aardgas in de lift zit. Als echter door investeringen in het aardgasnet de prijs zou stijgen boven het niveau dat aardgas nog concurrentieel is, dan haakt de klant af en valt de groei van aardgasklanten stil.

De uitbreiding van de doelstelling tot andere gebieden brengt onze concurrentiepositie in gevaar. Een aantal distributienetbeheerders (DNB's) hebben het net niet kunnen uitbouwen in de gebonden markt waar we nog goede marges hadden op onze tarieven. In een aantal gevallen waren er zelfs bijdragen van Distrigas. Een aantal distributienetbeheerders (DNB's) hebben sinds de liberalisering zwaar geïnvesteerd. We pleiten voor solidariteit tussen gebieden die het gemakkelijk hebben en gebieden die het moeilijk hebben. Een mogelijkheid is kruissubsidiëring door een Vlaams fonds ter uitbreiding van de dekingsgraad. Dat fonds zou moeten worden gedragen door de leveranciers want zij halen winst uit de gasverkoop.

Het recente verleden van Inter-energa is typerend. Wij hebben sinds 2000 3460 kilometer leidingen gelegd in Limburg, het Hageland en het Pajottenland. Dat is een uitbreiding met 86 percent. Dat is een gigantische investering. De voorbije vier jaar hebben we 30 miljoen euro per jaar geïnvesteerd. Het aantal klanten is daardoor met 52 percent toegenomen. Aangezien het netwerk met 86 percent is uitgebreid, staat ons tarief onder druk. Op die manier is onze penetratiegraad gedaald. Het aantal klanten groeit niet evenredig met de geleverde inspanningen.

Een ander aspect in de aansluitbaarheidsgraad is de aard van de bebouwing. De aard van de bebouwing bepaalt de manier van uitbreiding en het tarief. Voor woningen die ver uiteen staan, moeten we meer meters leggen en stijgt de prijs van de netaanleg. Volgens het NIS telt Vlaanderen 35 percent open bebouwing. De intercommunales uit onze federaties

tellen tussen 38 en 67 percent open bebouwing. Enkel Hoboken scoort goed. Iveg heeft aldus per ontsloten woning 14 meter leiding moeten leggen. WVEM 27 meter en Inter-energa 26 meter.

Dat zijn uiteraard gemiddelde waarden. Wanneer we vandaag een nieuwe woning aansluiten, komt het vereiste aantal meter leiding steeds boven dat gemiddelde uit. Inter-energa moet op dit ogenblik gemiddeld 40 meter net aanleggen per nieuwe ontsloten woning.

Artikel 5 vraagt om de investeringsplannen tegen 30 maart te geven. Wij hebben het werkjaar echter zodanig georganiseerd dat wij tegen 1 juli investeringen plannen en evalueren. Het tijdstip voor het indienen van de investeringsplannen is best tegen 1 juli, zoals dit trouwens ook vandaag in het technisch reglement van de VREG is voorzien.

Artikel 5 vraagt de leidingplannen vrij te geven. Op zich is dat geen probleem, maar wel veel werk. We hopen daarom dat onze plannen niet in een schuif verdwijnen om nooit meer bekeken te worden.

Investeringsplannen per straat opstellen is voor ons wel een probleem. Wij werken immers klantgedreven. Een aardgasnetwerk rendabel houden is niet eenvoudig. Hoe groter het netwerk, hoe minder klanten per meter. Nieuwe leidingen brengen niet onmiddellijk op. Nieuwe leidingen leggen in een gebied waar er geen vraag is naar aardgas, brengt helemaal geen nieuwe klanten op. Pas als de mazoutbrander stuk is, beslist men over te schakelen op aardgas.

Daarnaast proberen de intercommunales leidingen aan te leggen wanneer de gemeente andere werken uitvoert. Dat vergt evenwel enige sturing. Inter-Energa heeft een zesjarenplan dat gelijk loopt met de volgende gemeentelijke zittingperiode 2007-2012. De doelstelling is 90 percent voor alle woonzones. We hebben berekend hoeveel kilometer we per jaar moeten leggen. We hebben de woonkorrels gerangschikt volgens potentiële rentabiliteit. Woonkorrels waar we weinig meter per woning moeten leggen, staan bovenaan. We weten bijgevolg welke woonkorrels voor of na 2012 aan bod zullen komen. Deze duidelijkheid is belangrijk voor de potentiële klanten.

Wanneer we een synergievraag krijgen, gaan we na of die voorkomt in onze lijst 2007-2012. Indien dat het geval is, voeren we een intensieve prospectie uit in de woonkorrel. We maken de bewoners duidelijk

dat we tegelijk met de andere werken gasleidingen zullen leggen op voorwaarde dat iemand gas neemt. We zeggen er duidelijk bij dat we – in het geval niemand geïnteresseerd is – op zijn vroegst over drie jaar terugkomen. We willen niet elk jaar de straat openbreken. Wanneer we een klantvraag ontvangen, dan onderzoeken we of de klant in een woonkorrel woont die opgenomen is in het zesjarenplan. Om al deze redenen is het niet mogelijk om ons investeringsprogramma bekend te maken. Een al te rigide planning verplicht mensen om voor een andere brandstof te kiezen. Daarom moet de planning overeenkomen met de behoeften.

Het ter beschikking stellen van plannen met afzonderlijke kleuren voor de volgende drie jaren is dus ook niet mogelijk. We kunnen wel de woningen die opgenomen zijn in het investeringsvenster van zes jaar bekendmaken. Momenteel doen we dat door de gemeenten plannen te bezorgen. Klanten dienen zich tot de klantendienst te richten. Mogelijks zal deze informatie in de toekomst door middel van een webapplicatie beschikbaar kunnen gesteld worden.

Het type informatiedrager voor het ter beschikking stellen van investeringsinformatie wordt best in het technische reglement beschreven. Dat is flexibeler en maakt het mogelijk om in te spelen op technologische evoluties. Vandaag vraagt men papier, morgen cd-rom, overmorgen dvd en het internet is ook niet veraf.

II.2. Bespreking

De heer Marc van den Abeelen: Wat is het verschil in infrastructuurkosten tussen de verschillende nutsmaatschappijen: water, gas, elektriciteit en telecom? Ik ben in een vorig leven bestuurder geweest van Iveg. Er was inderdaad altijd de afweging of we een bepaalde wijk zouden aanleggen. Toen waren we ook nog leverancier. Dat had gevolgen voor sommige wijken. Hoboken is een goed voorbeeld want daar was iedereen aangesloten. Voor een landelijke gemeente als Aartselaar was dat moeilijker. Om opportuniteitsredenen werd een aantal investeringen niet uitgevoerd. De totale prijs werd negatief voor alle gebruikers als gevolg van het solidariteitssysteem. Is dat de reden waarom investeringen worden uitgesteld? De meeste nutsmaatschappijen houden heel weinig rekening met de code van de gemeenten.

De heer Paul Coomans: In Limburg zijn wij fervent voorstander van de code van gemeentes. In het Pajottenland en het Hageland volgen wij die code ook.

Wij respecteren die code omdat de burger dergelijke werken niet prettig vindt. Technici en politici worden vaak geconfronteerd met klachten van burgers. Goede afspraken maken goede vrienden.

De heer Marc van den Abeelen: Ik denk dat het in Limburg gemakkelijk is vanwege het monopolie.

De heer Paul Coomans: In het Hageland en het Pajottenland werken we ook goed samen met de waterdistributeurs, Belgacom enzovoort.

De heer Marc van den Abeelen: Is waterinfrastructuur niet even duur?

De heer Paul Coomans: Water stroomt inderdaad ook door buizen. Het zijn zelfs dezelfde buizen. De prijs per meter zal niet veel schelen.

De heer Jan Peumans: De heer De Bruycker zegt dat 250 euro niet kostendekkend is voor een standaardaansluiting. De heer Coomans zegt dat de aansluitkosten lager zijn.

De heer Paul Coomans: Ik heb gezegd dat we minder dan 250 euro aanrekenen. Een aansluiting kost 1000 euro.

De heer Jan Peumans: Hoe zit dat dan bij de gemengde intercommunales?

De heer Paul Coomans: Ook daar kost een aansluiting tussen 750 en 1000 euro.

De heer Jan Peumans: Het is belangrijk dat we steeds hetzelfde gewestplan als basis nemen voor de berekening van de aansluitbaarheidsgraad.

De heer Paul Coomans: We gebruiken steeds het gewestplan van 2000 omdat het bij wijze van spreken op onze computer staat. Als niet-woongebieden woongebied worden, blijven we achter de feiten aanhollen. We willen vermijden dat de lengte van de meter waarmee men de aansluitbaarheidsgraad meet, constant verandert.

De heer Jan Peumans: Woongebieden met een landelijk karakter zijn niet in de doelstellingen inbegrepen.

De heer Paul Coomans: Dat is onze interpretatie van het voorstel. Vroeger waren ze wel in de doelstellingen inbegrepen. Als je zegt 2010 en je bedoelt alle woongebieden, dan is dat voor ons 'a bridge too far.'

Dat kunnen we absoluut niet realiseren. Dan komen we gegarandeerd in een negatieve prijs-spiraal terecht. De distributieprijs is niet verwaarloosbaar in de gasprijs en bedraagt zo'n 25 procent.

De heer Jan Peumans: Een aantal delen uit dit decreet zouden beter geregeld worden in een technisch reglement.

De heer Paul Coomans: Over een technisch reglement onderhandelt de sector samen met de regulator. Bij problemen kan dat reglement vlot aangepast worden. Een decreet wordt niet opgesteld om een jaar later gewijzigd te worden.

De heer Jan Peumans: U beschikt over een planning voor de periode 2007-2012.

De heer Paul Coomans: Dat is de planning van Inter-energa. Niet van Iveg en WVEM. De aansluitbaarheidsgraad voor alle woonzones van Inter-energa is 77 procent. We hebben nog een eind te gaan. Iveg haalt 88 procent. WVEM haalt 90 procent. Dat Inter-energa het verhaal moet dichtfietsen van 77 tot 95 procent voor alle woonzones tegen 2010, is onmogelijk. Die aannemers hebben wij niet.

De heer Jan Peumans: U pleit voor een ondersteuning van die gebieden door een Vlaams fonds voor de uitbreiding van de dekkingsgraad, gestijfd door de sector. Hoe ziet u die financiering?

De heer Paul Coomans: De verschillen tussen de gebieden en de distributienetbeheerders zorgen ervoor dat de distributielast bij doorrekening van de kosten aan de gebruiker in het ene gebied groter is dan in het andere. In het Pajottenland bijvoorbeeld is de aansluitbaarheidsgraad 43 procent en de aansluitingsgraad 33 procent, dat wil zeggen dat van de 100 woningen die op gas kunnen aansluiten er slechts 33 dat gedaan hebben. Van alle woningen in het Pajottenland is de aardgaspenetratie 11 procent, dus ongeveer 1 op 10 woningen is op gas aangesloten. In Limburg is de aansluitbaarheidsgraad 77 procent, de aansluitingsgraad 47 procent en de aardgaspenetratie 36 procent. Door het feit dat de intercommunale zowel het Pajottenland als Limburg bedient, subsidieert Limburg eigenlijk het Pajottenland. Voor een verregaande aansluitbaarheidsgraad moet dergelijke solidariteit eigenlijk gelden voor alle distributienetbeheerders.

De financiering van een fonds kan op verschillende manieren gebeuren.

De heer Jan Peumans: Is er een simulatie van de kosten tot 2020 voor de drie intercommunales gemaakt?

De heer Paul Coomans: We hebben niet uitgerekend hoeveel kilometer aardgasleiding gelegd moet worden om 100 of 99 procent van de woonzones exclusief landelijke gebieden, van aardgas te voorzien.

De heer Luc De Bruycker: Ik ben niet tegen solidariteit, maar in bepaalde intercommunales zoals de Antwerpse intercommunale IGAO, is de aansluitbaarheidsgraad 96,5 procent. Die intercommunale investeert jaarlijks veel in vernieuwingen. In de stad Antwerpen zijn er op bepaalde plaatsen nog gietijzeren gasbuizen met een diameter van een meter. De investeringen van die intercommunale zijn dus eerder vervangings- dan uitbreidingsinvesteringen. Omdat uitbreidingen niet meer echt nodig zijn, gaan alle middelen naar vervanging. Als die intercommunale bedragen moet storten in een fonds voor de uitbreiding van de dekkingsgraad, heeft ze daar geen voordelen meer bij.

De heer Paul Coomans: Dergelijke intercommunales ontvangen natuurlijk ook al jaren opbrengsten van de gasdistributie. Als vervangingsinvesteringen nodig zijn, heeft het bedrijf toch al wat kapitaal kunnen opzij zetten. Een startend bedrijf daarentegen heeft behoefte aan initiële investeringen om de bedrijvigheid op gang te krijgen.

De heer Jan Peumans: De vorige dertig jaar toen het een gemengde intercommunale was, is er 3996 kilometer aardgasleiding aangelegd. Op vijf jaar Interlectra is er 3460 kilometer aangelegd. Die cijfers zeggen genoeg. Voorheen werden er geen inspanningen gedaan om Limburg te ontsluiten. Aardgasleidingen werden vooral aangelegd in stedelijke gebieden. De laatste jaren zijn er enorme inspanningen geleverd.

De heer Paul Coomans: We hebben inderdaad zwaar geïnvesteerd. Als we de investeringen vandaag stoppen zullen er nog steeds klanten bijkomen. Het tarief kan dan op tien jaar tijd met 30 procent zakken op voorwaarde dat de klantengroei constant blijft. Dat betekent dat de investeringen die al gebeurd zijn, een verhoging van het tarief met 30 procent veroorzaakt hebben.

Vandaag zijn er nog investeringsplannen, maar die mogen niet resulteren in een tariefstijging. Het tarief moet liefst dalen en hoogstens gelijk blijven.

De heer Bart Martens: Op zich is het solidariteitsfonds een leuk idee. De discussie daaromtrent is wel

genueanceerd. In het buitengebied is de bouwgrond ook veel goedkoper. Dan kan er misschien een solidariteitsfonds komen, gestijfd door de Limburgers, om de bouwgrond in Vlaams-Brabant te betalen.

Het is ontegensprekelijk zo dat netbeheerders in stedelijk en dichtbebouwd gebied veel goedkoper kunnen werken. Zelfs de vervangingsinvesteringen zijn goedkoper dan de vervangingsinvesteringen in het buitengebied.

Er is al een zekere solidariteit binnen het werkgebied van een netbeheerder. Nu laat men hier een ballonnetje op om dat uit te breiden tot heel Vlaanderen. Voorheen zijn er al veel pleitbezorgers geweest van één distributienettarief, zowel voor stroom als voor gas. Dat zou een volledige solidariteit betekenen.

Interelectra of Inter-energa rekent een aansluitkost aan die lager is dan 250 euro, namelijk 125 euro. Voorheen was dat zelfs gratis. Is de evolutie in penetratiegraad al vergeleken met de kostprijs? Is het zo dat meer mensen intekenen als de aansluitkost laag is? Ook de telecomoperatoren geven soms een gratis gsm als mensen voor een bepaald aantal jaren een contract tekenen. Allicht zit er een commerciële logica in: de lage instapkost overtuigt meer mensen om aan te sluiten.

De heer Paul Coomans: Het tarief wordt inderdaad gebruikt om mensen te overtuigen om aan te sluiten op het gasnet. Als iets gratis is, is de waardering echter navenant. Veel van de gratis folders belanden snel in de vuilnisbak. Zo is dat ook met de aanvragen van gasaansluitingen. Eigenlijk reserveerden we de uitbreidingscapaciteit voor mensen die een bon getekend hadden, maar door die handtekening niet gebonden waren. De 125 euro is dan eerder een symbolisch bedrag, dat mensen wel bindt.

De heer Bart Martens: De 125 euro is dus een symbolische bijdrage om te garanderen dat de intekenaars zeker aansluiten.

De heer Paul Coomans: Zolang de netten onderbezet zijn, zullen de distributienetbeheerders de neiging hebben om korting te verlenen of om een lage aansluitkost aan te rekenen omdat ze de klanten nodig hebben. Elke klant die aansluit, zorgt immers voor omzet en zorgt ervoor dat de beheerder de rekeningen kan betalen.

De heer Bart Martens: Bepaalt de kostprijs het aantal aansluitingen?

De heer Paul Coomans: De klant ligt volgens mij niet wakker van de aansluitingsprijs. De klant wordt vooral door de hoge en wispelturige mazoutprijs tot aansluiting op het gasnet gedreven.

De heer Bart Martens: Het investeringsplan van Inter-energa leidt ertoe dat tegen 2012 90 percent van alle woonzones bediend worden. Dat staat toch niet zo ver af van de 95 percent, terwijl de spreker dat percentage enkel haalbaar acht als de landelijke gebieden eruit gelaten worden.

De heer Paul Coomans: De niet-landelijke woonzones vormen in Limburg 60 percent van de woonzones. In het Hageland is dat percentage nog kleiner, maar 40 of 50 percent. Uitbreiding naar de niet-landelijke woonzones betekent dus meer dan een verdubbeling van de doelstelling in te leggen aantal kilometers leidingnet.

De heer Bart Martens: Nochtans zei de spreker daar net dat de 90 percent sloeg op alle woonzones, inclusief de landelijke. Dan lijkt met een uitbreidingsritme van 1 tot 1,5 percent per jaar, 95 percent van alle woonzones haalbaar.

De heer Paul Coomans: Het investeringsplan van Inter-energa voorziet in 90 percent tegen 2012. In het voorstel van decreet staat 95 percent tegen 2010. De laatste loodjes wegen het zwaarst. De gemiddelde aansluiting is 26 meter per woning. De meest rendabele gebieden zijn eerst aangesloten. Nu zitten we al aan 40 meter per woning. Tegen dat de 95 percent bereikt is, gaat het misschien over 100 meter per woning. Om van 90 percent naar 95 percent te gaan zullen we dus meer tijd nodig hebben dan om van 77 percent naar 90 percent te gaan.

De heer Bart Martens: Is het dan best de doelstelling te definiëren met uitsluiting van de landelijke gebieden zoals nu in het voorstel van decreet staat of de landelijke gebieden erbij te nemen en af te toppen op een bepaalde marginale kostprijs per bijkomend aan te sluiten woning? Of stellen jullie bijvoorbeeld 99 percent voor de gemengde sector voor?

De heer Paul Coomans: Het zal niet mogelijk zijn om voor de ene klant een andere regeling te hanteren dan voor de andere. De doelstellingen mogen best hoog liggen maar dat vergt meer tijd. Als men de landelijke gebieden erbij wil nemen, moet men de termijn van 2010 verlengen. Extra tijd is in deze equivalent aan ondersteuning met geld voor het distributietarief.

III. DE VLAAMSE REGULERINGSINSTANTIE VOOR DE ELEKTRICITEITS- EN GASMARKT (VREG)

III.1. Presentatie door de heer André Pictoel

De heer André Pictoel, gedelegeerd bestuurder van de Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG): Een eerste opmerking van de VREG over het voorstel handelt over de duidelijkheid. De ontsloten woning is niet echt duidelijk gedefinieerd. Een ontsloten woning is een reeds aangesloten woning of een woning aansluitbaar binnen vijftien werkdagen. Het is niet duidelijk hoe die vijftien dagen bepaald worden. De VREG denkt dat het vooral slaat op het technische reglement waarin een eenvoudige aansluiting gedefinieerd is als een aansluiting die binnen vijftien dagen kan worden gerealiseerd. Dat slaat op de realisatietermijn terwijl een ontsloten woning eigenlijk een woning zou moeten zijn die gemakkelijk kan aangesloten worden op een net. De aansluitingstijd is daarbij geen factor. Het heeft vooral te maken met de afstand tot het net en de kostprijs van de aansluiting.

We moeten ook rekening houden met de realiteit van enkelzijdige of dubbelzijdige aanleg. In bepaalde gebieden met weinig bebouwing heeft het geen zin om aan beide kanten van de weg leidingen aan te leggen waarop toch maar enkele woningen kunnen aangesloten worden. In dergelijke gebieden is een ontsloten woning ook een woning waar het gasnet niet net voor de deur maar aan de andere zijde van de weg ligt.

In ons advies van twee jaar geleden hebben we de woongebieden met landelijk karakter wel tot het woongebied gerekend. Daarom heb ik net de opmerking over de aansluitingen langs een zijde van de weg gemaakt.

In bepaalde zeldzame gebieden is er ook op de middendruk aangesloten. Er moet dus ook gespecificeerd worden wanneer dat kan. We willen dat zeker niet stimuleren maar in gebieden waar de techniek toegepast wordt, moet het mogelijk blijven. Voornoemde opmerkingen staan in ons voorstel van maart 2004.

We suggereren ook de invoering van een recht op aansluiting, niet zoals bij elektriciteit binnen de sociale openbare dienstverplichtingen, maar wel een recht op aansluiting voor die woningen die aansluitbaar zijn op gas. Met andere woorden, als het distributienet voor een woning ligt, mag een aanvraag tot aansluiting niet geweigerd worden.

Dat is dus een beperkt recht van aansluiting. Ook dan moet men rekening houden met de eventuele onmogelijkheid van onderboringen en of een dubbelzijdige aanleg gepland is.

Voor de definitie van de woongebieden is de VREG uitgegaan van de definities van de gewestplannen, maar hij zou verder willen gaan. Dat gaat in tegen de voorstellen van andere sprekers, maar bleek wel in de gesprekken van een tweetal jaren geleden haalbaar. De gebieden die in het voorstel worden gedefinieerd als woongebied, voldoen al deels aan de verplichting en vormen geen uitdaging meer. Woongebieden met landelijk karakter moeten dus volgens ons opgenomen worden in de doelstelling.

In het voorstel staat dat de Vlaamse Regering de aansluitbaarheidsgraad kan vastleggen. Het is echter ook mogelijk om de aansluitbaarheidsgraad onmiddellijk te bepalen. Daarom komen we terug op het voorstel van 2004 dat deels overlapt met het voorstel van het decreet. De realisatie van een ontsluiting van 95 procent van de woongebieden, volgens de enge definitie van het voorstel, tegen 2010 en 100 procent – of 99 procent zoals daarnet gevraagd werd – tegen 2020 geniet onze steun. De VREG zou graag de woongebieden met landelijk karakter toegevoegd zien om tegen 2020 een percentage van 95 te halen in alle woongebieden, inclusief die met landelijk karakter.

Die conclusie is gebaseerd op enquêtes van twee jaar geleden. Daaruit concludeerde de VREG dat het voorgestelde programma een stijging van de distributiekost in de gemengde sector met 1 tot 3 procent zou betekenen. De zuivere sector, bij monde van WVEM en de Intercommunale voor Energie (Iveg), zei dat het eigenlijk gewoon ‘business as usual’ was en dat het dus geen bijkomende kosten zou veroorzaken. Pligas was toen druk bezig met de ontwikkeling van een speciaal programma en heeft geen gegevens verstrekt.

Voortgaande op die informatie van toen zeggen wij: als de stijging van 1 tot 3 procent op de distributietarieven het resultaat is van deze ambitieuze doelstellingen, rekening houdend met het feit dat er intussen heel wat meer klanten zijn en met de vermindering van het aandeel van de distributiekostprijs – 32 procent twee jaar geleden en nu nog 25 procent – in de totale kostprijs die aan de klant wordt aangerekend, is dit effect niet meer van een zo groot belang.

Er moet nog een belangrijke inspanning gebeuren om de plannen van het distributienet en de gewestplan-

nen aan elkaar te koppelen. De nodige IT-investeringen zijn thans aan het gebeuren. Maar hun bijdrage aan de stijging van de tarieven zijn dus relatief klein, in tegenstelling tot wat hier vandaag werd gesuggereerd. Onze maandelijkse cijfers tonen dat het aantal aansluitingen de laatste twee jaar met 3 procent gestegen is. Het huidige investeringsritme doet dus ook het aantal klanten waarover de kosten verdeeld worden, aanzienlijk toenemen.

Wat het bedrag van 250 euro betreft, zou de definitie van standaardaansluiting in woongebieden met landelijk karakter moeten geherdefinieerd worden, om discriminatie te vermijden met mensen die in stedelijke gebieden wonen. Inzake tarieven herinner ik ook nogmaals aan het probleem van de bevoegdheden. De controle door de VREG van de aangerekende kosten wordt hierdoor ook bemoeilijkt omdat wij niet over de nodige gegevens kunnen beschikken.

Maart is erg vroeg om de investeringsplannen in te dienen omwille van de korte tijdspanne om de meetgegevens over de wintermaanden te evalueren die dienen als basis voor investeringen, maar 1 juli is aanvaardbaar. Voorts vinden wij dat de termijn van drie maanden die de VREG heeft om tot een beslissing te komen, moet opgeschort worden als informatie ontbreekt of onvolledig is, bijvoorbeeld met een maximum van een half jaar, zodat ten laatste tegen het einde van het jaar een goedgekeurd investeringsplan beschikbaar is.

Op de verschillende websites van de netbeheerders is op dit moment al belangrijke informatie beschikbaar voor de klanten over hun situatie. Zij maken de ontwikkeling van een VREG-site overbodig. Men zou op de genoemde sites lijsten kunnen voorstellen en het jaar daarna eventueel verantwoord worden waarom andere projecten zijn uitgevoerd, wat onze controle mogelijk zou maken.

III.2. Bespreking

De heer Jan Peumans: De heer Pictol is de enige die solidair is met de plattelandsbewoners. Het zijn de echte plattelandsstreken die het laagste scoren. Kijk maar naar de 72,2 procent van Gaselwest in West-Vlaanderen.

Wat bedoelt de heer Pictol precies met het probleem van aangerekende kosten en bevoegdheden?

De heer André Pictol: In tegenstelling tot de CREG hebben wij geen informatie over de kosten die netbeheerders maken.

De heer Jan Peumans: De VREG legt geen beperking tot woongebied op?

De heer André Pictol: Neen, maar de tijdshorizon verandert wel: voor de volledige gebieden 95 percent in 2030 en voor woongebieden, inclusief landelijke gebieden, 95 percent in 2020.

De heer Jan Peumans: Wat verstaat u onder landelijke gebieden?

De heer André Pictol: De gebieden die als zodanig ingekleurd zijn op de gewestplannen.

De heer Jan Peumans: Dus woongebieden met landelijk karakter.

De heer Marc van den Abeelen: Er zijn nu toch andere definities die deze doorkruisen, met name stedelijk gebied en buitengebied. In de rand van Antwerpen hebben gemeenten problemen omdat ze voor een stuk grootstedelijk zijn en buitengebied voor een ander stuk, afgezien van hun landelijk karakter.

De heer Bart Martens: De heer Pictol pleit dus voor een getrapte doelstelling: 95 percent exclusief woongebieden met landelijk karakter tegen 2015 en 95 percent inclusief woongebieden met landelijk karakter tegen 2030 voor alle woningen, ongeacht hun bestemming. Wat vinden de netbeheerders daarvan? De dekingsgraad breidt immers uit naarmate de marginale kosten toenemen. Men begint dus daar waar ze het kleinst zijn en dat is logisch.

Heb ik voorts goed begrepen dat deze doelstellingen de distributiekosten met 3 percent zullen doen stijgen?

De heer André Pictol: Wij hebben die cijfers gekregen als reactie op deze voorstellen.

De heer Luc De Bruycker: De netbeheerders sluiten zich aan bij het voorstel, want het is genuanceerder dan ons eigen voorstel. Wij delen de bezorgdheid van de VREG over de prijscomponent. Ofwel tolereert men een bepaalde stijging van het distributietarief, ofwel speelt men eerder in de tijd.

De heer Carl Decaluwe: Bestaan er naast cijfers per intercommunale ook cijfers per gemeente of provincie?

De heer Luc De Bruycker: Eenmaal onze IT-systemen voor koppeling met kadaster en zo verder er staan, zal dat zonder probleem kunnen. De aansluitbaarheidscijfers per gemeente bestaan trouwens nu al maar zijn nog niet tot op de komma juist, maar men kan er al wel tendenzen uithalen.

De heer Paul Coomans: Wie vandaag 72 percent heeft, moet nog 23 percent dichtfietsen tegen 2020. Ik kan vandaag niet garanderen dat dit mogelijk is. Misschien wel, maar ik moet dat nakijken. Een mogelijke uitkomst is zeggen dat de doelstelling voor distributienetgebieden die een heel grote kloof te dicht hebben, bijgestuurd wordt. De verschillen zouden trouwens nog groter zijn, mocht men dit per gemeente bekijken. De percentages hangen af van welke doorsnede van het Vlaamse landschap men maakt.

De verslaggever,

De voorzitter,

Jan ROEGIERS

Marc VAN DEN ABEELLEN
